

Younde kommer till stan

(Saga från Västafrika)

I landet Akim levde det en gång en man som hette Younde. Han var en enkel bonde som aldrig hade tid eller pengar att resa någonstans. Han hade ofta hört talas om staden Accra och alla de underbara saker man kunde se där. En dag bestämde han sig för att faktiskt resa dit och sälja sina grönsaker där. Så Younde gav sig ut på den ganska långa vandringen.

När han närmade sig Accra fick han se en boskapspojke som skötte en jättelik hjord kor. "Vilken massa kor!" utbrast Younde och frågade pojken: "Vem äger alla dessa korna?" Men pojken förstod inte Younde som bara talade Akim-språket och pojken själv talade bara Gaspråket. "Minu", utbrast pojken, som på hans språk betydde "jag förstår inte".

"Minu! Vilket otroligt rik man han måste vara", tänkte Younde och gick vidare. Inne i staden såg Younde syner han aldrig kunnat drömma om. Där han kom ifrån levde alla i enkla hyddor. Här i Accra fanns det stenhus som tornade upp sig mot himlen. Ett hus var pampigare än alla andra och Younde frågade en man på gatan: "Vem bor i detta huset?" "Minu", svarade mannen. "Minu igen!" utbrast Younde. "Han måste sannerligen vara förmögen."

Så gick Younde ner till hamnen för att titta på hur man arbetade där. Fiskarna var i full gång med att bärga sin fångst och stora skepp från andra länder lastade av kryddor och tyger.

"Är det någon som äger alla dessa skepp?" frågade Younde en fiskare. "Minu", svarade fiskaren.

"Ja, det kunde jag ju ha förstått", tänkte Younde. "Med så många kor och ett så stort hus är förstås herr Minu en skicklig affärsman."

Sedan styrde han stegen mot marknaden för att sälja sina grönsaker. Där var så mycket folk att Younde trodde att något särskilt var på gång.

"Finns det någon speciell anledning till att så många kommit till Accra?" frågade han en säljare.

"Minu", svarade säljaren.

"Tänk så underbart att ha så många vänner!" tänkte Younde. "Denne Minu måste vara en underbar människa."

Nu kan man tro att det skulle vara svårt för Younde att sälja sina grönsaker eftersom ingen talade hans språk. Men på så stora marknader visade man bara med fingrarna hur mycket man ville ha betalt och vad folk ville ge. Snart hade han sålt allt han tagit med sig och återvände nöjd hemåt. I utkanten av staden mötte han ett begravningsfölje med en massa gråtande människor.

"Ursäkta", frågade Younde försynt en kvinna, "vem är det som dött."

"Minu", svarade hon snyftande.

"Så gräsligt!" tänkte Younde dystert. "Stackars herr Minu, trots all sin makt och alla sina pengar dog han till slut som en vanlig människa. Ja, så är det."

Och under hela sin vandring hem sörjde Younde den store Minu som så hastigt dött mitt i livets härlighet.

Slut!